

1963, skulle „renses“ for samtlige skatter og afgifter, altså både direkte skatter og forbrugsafgifter. Muligvis har man allerede dengang haft momsens i tanke som efterfølgende velegnet middel til at tappe lønmodtagerne for store afgiftsbeløb, der ikke skulle komme til udtryk i reguleringspristallet. I hvert fald viser den faktiske udvikling, således som det fremgår af den som bilag I optrykte tabel, kolonne 1 og 2, at der fra juli kvartal 1967, da momsens blev gennemført, udviklede sig en voksende afstand

mellem reguleringspristallet og forbrugerprisindekset, der beregnes af Danmarks Statistik på grundlag af de faktiske forbrugerpriser, altså forbrugerpriserne inkl. moms og andre forbrugsafgifter. Afstanden var i oktober kvartal 1970 vokset til godt 11 points, og i januar kvartal 1974 var afstanden vokset til 14 points, idet vi nu skal sammenligne kolonne 1 med kolonne 8. Det vil sige, at med den nuværende beløbsregulering er arbejderne snydt for knap to kr. i timen.